

„SUCCULENTA”

MAANDBIAD VAN DE NEDERL. VEREENIGING VAN VETPIANTENVERZAMELAARS
OPGERICHT 16 JUNI 1919 - GOEDGEKURD BIJ KONINKL. BESLUIT VAN 15 SEPT. 1927.

<p>Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan: G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.</p>	<p>Redactie: G. D. DUURSMA. Prof. A. M. SPRENGER.</p> <hr/> <p>Girorekening No. 133550 - ROTTERDAM.</p>	<p>Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres: Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.</p>
---	--	---

Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, *Voorzitter*, Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, *Secretaresse*, Terborg; J. M. VAN DEN HOUTEN, *Penningmeester*, Rotterdam, Mathenesserlaan 364; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; Prof. A. M. SPRENGER, Wageningen, Hoogstraat 4.

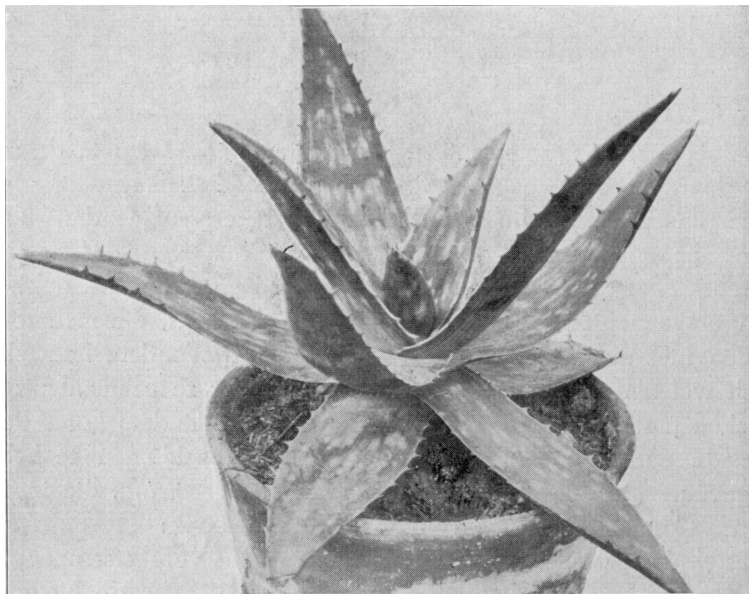
ALOË's.

Aloëtuinen en rotspartijen komen in Zuid-Afrika in de mode en daarmee gaat gepaard een toenemende belangstelling voor deze planten. En waar zouden ze ook beter gedijen dan juist in hun eigen vaderland? Dat neemt echter niet weg, dat ze al gedurende een tweetal eeuwen in Holland en Engeland gekweekt zijn en men hier zelfs verschillende soorten kent, die men tot op heden niet meer in Zuid-Afrika heeft teruggevonden, hoewel het toch wel als vaststaand is aan te nemen, dat ze eenmaal uit deze streken moeten zijn ingevoerd. Aan ons Hollanders komt de eer toe de eerste goede beschrijvingen en afbeeldingen te hebben gegeven. De oudste hiervan was Aloë succotrina, die in 1697 door Commelin vermeld wordt in zijn boek: Hortis Medici Amstelodamensis. Langen tijd heeft men vergeefs naar haar vindplaats in Zuid-Afrika gezocht, al kon men op historische gronden aannemen, dat ze in de buurt van Kaapstad moest zijn verzameld. Toen ze dan ook niet gevonden werd, ging men twifelen en aan een naamsverwarring gelooven. Moest ze niet A. soccotrina heeten? En dan lag het voor de hand, dat ze van het eiland Sokotra in den Ind. Oceaan afkomstig was.

De eer van haar wederontdekking komt toe aan Dr. Marloth, den scherpzinnigen onderzoeker en grooten kenner der Kaapsche flora, die haar in 1905 vond op de hellingen van den Tafelberg boven Newlands op eene hoogte van 400 M. Zij vormen thans een der kostbaarheden uit de verzameling van de National Gardens te Kirstenbosch, waar men vrijwel de geheele Zuid-Afrikaansche

flora heeft bijeengebracht. Deze soort heeft als meerdere andere Aloë's een zeer lokale verspreiding. Zoover we thans weten kwam ze alleen voor op de reeds genoemde plaats aan den Tafelberg, terwijl nog een tweede vindplaats bekend is geworden en wel de rotsen van Little Lions Head, nabij de Houtbaai op het Kaapsche schiereiland. Van deze laatste vindplaats bezit ik thans een drietal jonge planten, waaraan echter nog weinig karakteristieks te zien is.

In het begin der achttiende eeuw kwamen meerdere Aloësoorten van de Kaap naar Europa. Gouverneur Adriaan van der Stel

Aloë saponaria (Ait) Haw.

(Photo Fr. de Laet).

zond ze naar Amsterdam en Commelin beschreef ze in het vervolg van zijn reeds boven genoemde boek (1701). Het waren:

2. Aloë plicatilis.
3. Aloë saponaria.
4. Aloë brevifolia var. postgenita.
5. Aloë arborescens.

Aloë plicatilis is algemeen op de heuvels nabij Tulbagh (ongeveer 300 M. hoog).

Aloë saponaria komt veelvuldig voor langs de kust vanaf Hermanus naar het oosten gaand.

Aloë brevifolia var. postgenita groeit op de heuvels bij Caledon. Deze vindplaats is nog niet zoo lang bekend, daar Berg er (1908) hiervan zegt: Standort unbekannt.

Behalve de variëteit „postgenita” bestaan er nog twee andere verscheidenheden van deze soort en wel „depressa”, waarvan dadelijk nog sprake zal zijn en „serra D. C.” Beide zijn door v. d. Stel ingevoerd, doch nog niet weergevonden. Aloë brevi-

Aloë ferox.

(Photo Fr. de Laet).

folia serra is aan de Rivière algemeen. Zelf kreeg ik een plant ervan uit Capri.

Gedurende de jaren 1701 en 1702 zond Gouverneur van der Stel wederom tal van planten naar Amsterdam, die Caspar Commelin in een nieuw werk, de Praeludia Botanica afbeeldde en beschreef. Het waren:

6. Aloë africana.
7. Aloë brevifolia var. depressa,
8. Aloë ferox.
9. Aloë glauca.

10. Aloë humilis.
11. Aloë supralaevis.
12. Aloë variegata.

Deze komen bijna allemaal verder weg, zoodat het voor de ligt te veronderstellen, dat ze met bijzondere opdracht van den gouverneur verzameld zijn, mogelijk wel door soldaten van de Compagnie. Die heeren zullen dat wel geen al te onaangenaam werkje hebben gevonden en hun deskundigheid behoefde niet

Aloë humilis in knop. (Photo P. Kooy).

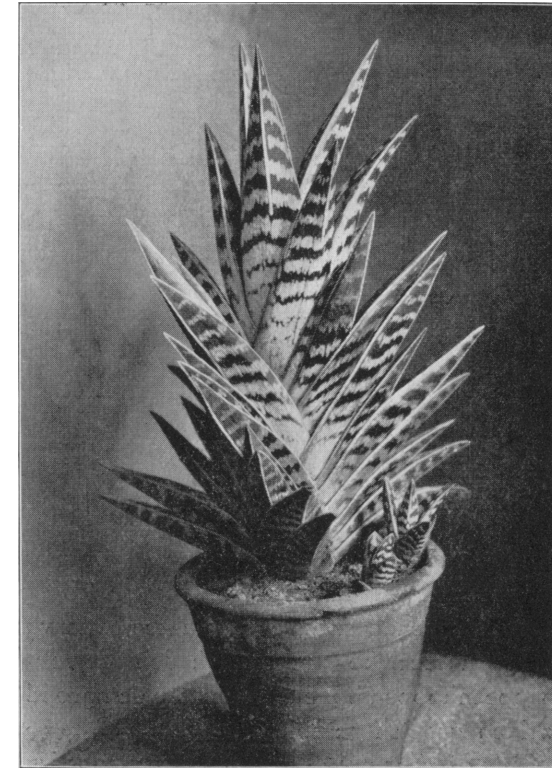
bijster groot te zijn, daar een Aloë heel wat kan verdragen. Maar het pleit wel heel sterk voor den ruimen blik van dezen gezaghebber, dat hij lust en gelegenheid vond op deze wijze de plantkundige wetenschap te dienen van zijn vaderland.

Gaan we van de bovengenoemde soorten de vindplaatsen na, dan blijkt Aloë africana, een hooge boomachtige soort, thuis te hooren in den kustgordel tusschen Port Elisabeth en Port Alfred.

Van Aloë brevifolia var. depressa, bij ons algemeen bekend, blijkt de bakermat onbekend. Aloë ferox daarentegen treft men aan in het oostelijk deel van de Kaapprovincie, van Swellendam tot Pongoland.

Aloë glauca is niet weer teruggevonden. Schijnt ook in onze kultures niet meer voor te komen.

Aloë humilis is een kleine en weinig opvallende soort, waarvan

Aloë variegata. (Photo Ed. Becht.)

niet minder dan zeven variëteiten bekend zijn. Zij is beperkt tot de oostelijke deelen van de Kaap van Port Elisabeth tot Somerset.

Aloë supralaevis is waarschijnlijk een verscheidenheid van A. ferox, terwijl Aloë variegata, de „Kanniedood” der Afrikaanders, een ruimere verbreiding heeft en voorkomt in de Karroo van Zuid-West-Afrika.

Dit zijn dus de soorten, die reeds omstreeks 1700 in ons land bekend waren en waarvan op het oogenblik 2 soorten in hun stamland niet weer zijn teruggevonden. Nu zijn er drie mogelijkheden. De afbeeldingen en beschrijvingen zijn niet van dien aard dat men de planten voldoende kan herkennen, maar aangezien ze niet lang na hun aankomst zijn geteekend en de teekenaar iemand was, die zijn vak verstond, en men daarenboven de andere soorten wel herkend heeft, is deze onderstelling twijfelachtig.

Een tweede mogelijkheid is, dat de planten misschien in hun vaderland zijn uitgeroeid, doordat ze ten tijde van v. d. Stel al zeldzaam waren en de oorspronkelijke vindplaats in kultuur is gebracht.

Ten slotte blijft over, dat ze misschien een zoodanige locale verspreiding bezitten, dat het tot heden niet gelukt is, ze terug te vinden. Nu men zich in Zuid-Afrika zelf moeite gaat geven met de bestudeering der Aloë's, is er gegronde hoop, dat we hierop eenmaal het antwoord zullen kunnen geven.

J. M. VAN DEN HOUTEN.
(Wordt vervolgd).

HOOGSUCCULENTE MESEMBRIANTHEMA (19).

Vervolg van p. 29, 11de jaarg.

6. Rimaria N. E. Br.

N. E. Brown in Gard. Chron. 1926, vol. LXXIX, p.p. 134 - 135.

Stamlooze, overblijvende succulente planten, waarvan de corpuscula zich onder natuurlijke omstandigheden gewoonlijk tot een dichte klomp opeenhoopen bovenop een diep den grond indringende wortelstok, zelden groeien ze solitair.

Corpuscula min of meer bolvormig of wel samengedrukt-eivormig, samengesteld uit twee (of wanneer er zich een nieuw bladpaar ontwikkelt vier) halfbolvormige of dikke ovale bladeren, zijnde even lang of ongelijk van lengte en voor $\frac{1}{2}$ of $\frac{2}{3}$ der lengte met elkander vergroeid; de vrije bladuiteinden zijn stijf tegen elkander geperst, randen glad of met zeer fijne tandjes bezet, soms aan den top vrij duidelijk gekield (zie fig. 48). oppervlakte glad of soms zeer fijn donzig behaard door microscopisch kleine, zachte puntjes, groen of witachtig, ongestippeld.

Bloemen alleenstaand; bloemstengel gedeeltelijk uitstekend (komt

in elk geval boven het vruchtbeginsel uit), voorzien van een paar bracteen, die in het corpusculum ingesloten zijn. Kelk bijna gelijkmatig 5 - 9 slippig (insnijdingen tot aan de vereeniging met het vruchtbeginsel) kroonbladeren talrijk, vrij, in ± 3 kransen, lijnvormig. Meeldraden talrijk, rechtopstaand, geen staminodiën. Stijl ontbreekt; aantal stempels 7 - 15, rechtopstaand, draadvormig. Vruchtbeginsel onderstandig, 7 - 15 hokkig; zaadlijsten op den bodem der hokken. Doosvrucht of kapsel ondiep, aan de bovenzijde afgeplat, met 7 - 15 kleppen en hokken; kleppen zich bij

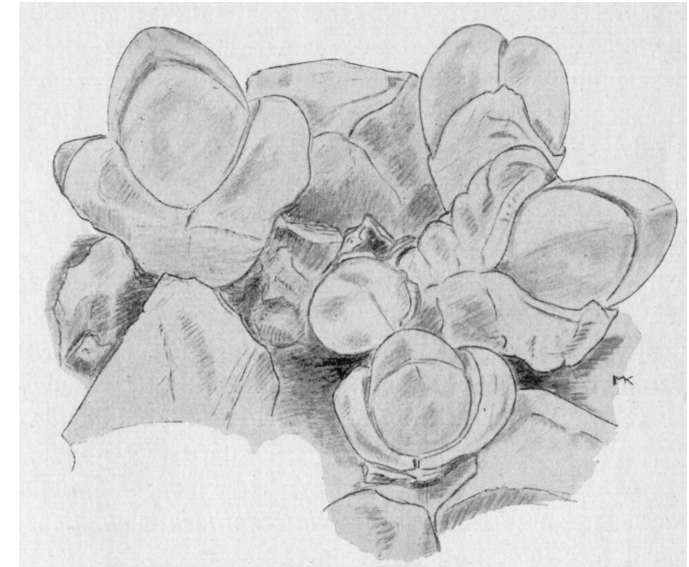

Fig. 48.

Rimaria Heathii N. E. Br.

Nat. grootte.

Kew, 1928.

bevochtiging wijd openspreidend, soms min of meer teruggebogen; hygroskopische lijsten min of meer uiteenwijkend, met breede, vliezige randvleugels; hokken overdekt met platte, buigzame vliezige, doorschijnende hokvleugels, opening niet door een propje afgesloten.

Zaden talrijk, zeer klein, eenigszins bolvormig met een tepelvormig uitwasje aan een kant, glad.

Aantal soorten 3, thuishoorend in de Karroo van Zuid-Afrika. Typeplant: R. Heathii N. E. Br.

De naam Rimaria is afgeleid van het latijnsche rima = spleet

duidend op de barstvormige spleet tusschen de bladeren van elk paar.

De tot dit geslacht behorende soorten zijn karakteristiek door haar dwergachtigen, volkomen stamloozen habitus en de zeer dikke, vlezige corpuscula waarbij de scheiding tusschen beide bladeren in de rustperiode - wanneer ze dus niet door een nieuw paar vaneengebogen zijn - slechts te zien is als een zeer nauwe spleet, welke men het best kan vergelijken met een messnede.

Het is niet onmogelijk, dat men deze planten zoo op het eerste gezicht verwacht met soorten van het gen. *Gibbaeum*, Bij nadere beschouwing zijn ze echter terdege van de laatsten te onderscheiden door de steviger substantie der corpuscula (bij *Gibbaeum* zijn de bladeren weeker) en een grooter aantal stempels, kleppen en hokken. Met *G. species*, die gekenmerkt zijn door een donzig witte beharing der bladeren zooals *G. pubescens* N. E. Br. *G. album* N. E. Br. e.a. zijn ze uit den aard der zaak moeilijker te verwarren.

Aanvankelijk werden door Brown nog tot het gen. *Rimaria* gerekend, onder voorbehoud echter, daar ze in verschillende opzichten afwijkingen toonen, *M. Pole Evansii* N. E. Br. en *M. microspermum* Dtr. et Derenb., planten, die ten nauwste aan elkander verwant zijn. Schwantes vond echter voldoende termen aanwezig om voor genoemde soorten samen met nog een paar anderen, *M. Margaretae* Schw. en *M. inexpectatum* Dtr. een nieuw geslacht op te richten, nl. *Dinteranthus* Schw. gen. nov. ¹⁾ We komen hier later nog op terug.

R. Heathii N. E. Br.

N. E. Brown in Gard. Chron. 1926, vol. LXXIX. p. 135 m, 2 fig. - Syn.: *Mes. Heathii* N. E. Brown in Journ. Linn. Soc. Bot., vol. XLV, p. 67 (1920), M. Karsten in Onze Tuinen 1925, 20^e j.g., p. 222 m. fig.

Wortelstok dik, diep den grond indringend. Corpuscula dicht opeengehoopt bovenop de wortelstok, of wel, bij planten in cultuur, aan het einde van korte, vlak tegen den grond liggende vertakkingen, min of meer bolvormig en dan 2½ - 5 c.M. in diameter of samengedrukt eivormig en 2½ - 4 c.M. hoog, 16 - 30 m.M. breed en 12 - 20 m.M. dik, met 10 - 16 m.M. diepe spleet, bladeren aan

¹⁾ Schwantes in Zeitschr. f. Sukk.kunde 1926, Bd. II, p. 184-5.

den top afgerond of zwak gekield, geheel glad, onbehaard, effen witachtig tot bleek blauwachtiggroen, soms iets roodachtig overwaasd.

Bloemstengel evenlang als of iets boven de corpuscula uitstekend, afgeplat, met scherpe randen, 10 - 12 m.M. breed, glad.

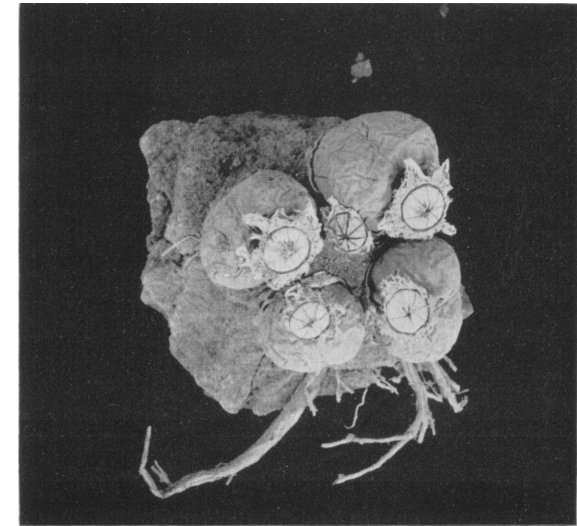

Fig. 49.

Rimaria Heathii N. E. Br.

Wilde plant met zaadkapsels.

Photo Dr. I. B. Pole Evans.

Bloemen 28 - 36 m.M. in diameter, zich op het midden van den dag ontplooiend en zich in den loop van den middag weer sluitend, wit.

Ladismith Division: In de Kleine Karroo, tusschen Garcias Pass en Ladismith, Pillans n°. 890!; bij Adams Kraal, Muir n°. 3415!; bij Hondewater, Muir n°. 3665! n°. 3776! en n°. 3777! te Al-Kraal, Muir 3775! en zonder opgave van vindplaats, Muir nrs. 3773, 3774; Prieska Div.: ten Z. van Touwsberg, Pole Evans n°. 6926!

R. Heathii is tegenwoordig niet meer zoo heel zeldzaam in de cultuur, ze is in den handel, we vonden deze soort aangeboden in den catalogus 1929 van de Laet.

De invoering in Europa van deze opmerkelijke Mesembr. dateert van 1906, toen door N. S. Pillans eenige exemplaren hiervan aan de R. Botan. Gardens te Kew gezonden werden.

Dezen gingen jammer genoeg spoedig te gronde, evenwel had men een zaadkapsel van een dezer planten gegeven aan Dr. F. H. Rodier Heath, die er in slaagde uit de zaden een aantal planten

Fig. 50.

Rimaria Heathii N. E. Br.

Photo Dr. I. B. Pole Evans.

op te kweken. Brown heeft deze species dan ook naar hem genoemd.

Volgens Dr. J. Muir komt deze plant op verscheidene plaatsen veelvuldig voor en is bij de Boeren bekend onder den naam „Volstruiswater”, daar ze wegens het water opgespaard in de dikke bladparen door den struisvogel gaarne gegeten wordt.

De hierbij gereproduceerde teekening (fig. 48) is naar een plant in bezit der R. Botan. Gardens te Kew en geeft deze op natuurlijke grootte weer. Op fig. 49 is afgebeeld een kleine zode met eenige zaadkapsels (bovenop gezien), waarbij men duidelijk het aantal kleppen kan onderscheiden, zijnde bij deze species 8 - 9. Opvallend is de dikke, houtige wortelstok, welke naar beneden wijst. Last not least een petroleumblik ¹⁾ volgeplant met *R. Heathii* (zie fig. 50) ; de klompvormige groeiwijze komt hier duidelijk op uit. Verschillende exemplaren toonen het 4-bladig stadium, een paar zijn in bloei.

¹⁾ petroleumblikken doen in Z. Afrika veelal dienst als bloempotten!

R. Heathii wordt in de Karroo op kwartsachtigen bodem aangetroffen. In een vorig artikel, Mimicry of beschermende nabootsing bij *Mesembrianthemum* (Succ. 11de j.g., p.p. 112 - 122) hebben we er reeds op gewezen hoezeer deze plant met de omgeving harmonieert en willen we om niet in herhaling te vervallen hier niet verder bij stilstaan.

Tot slot zij van deze plant nog vermeld, dat ze het in onze cultures maar zelden tot bloeien brengt; alleen in heete, zonnige zomers wanneer men ze voldoende aan de buitenlucht kan blootstellen is het minder moeilijk deze soort in bloei te krijgen.

Ze schijnt ten eenenmale niet van de kas- of kameratmosfeer te houden !

R. dubia N. E. Br.

N. E. Brown in Gard. Chron. 1926, vol. LXXIX, p.p. 155 - 56. Syn. *M. fissum* N. E. Brown in Journ. Linn. Sec. Bot., vol. XLV, p. 67 (1920), niet van Haworth.

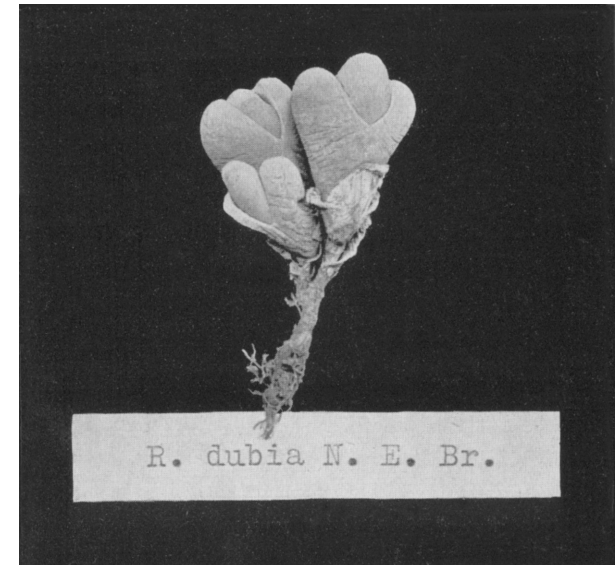

Fig. 51.

Rimaria dubia N. E. Br.

Photo Dr. I. B. Pole Evans.

Groeiwijze als bij *R. Heathii*; corpuscula (in cultuur) dichtopeenstaand op korte vertakkingen van den wortelstok.

Corpuscula $1\frac{1}{4}$ - $2\frac{1}{2}$ c.M. lang, 8 - 16 m.M. breed en 6 - 12 m.M. dik, eenigszins eivormig, weinig samengedrukt, de beide bladeren waaruit ze zijn samengesteld min of meer ongelijk van lengte en aan den top afgerond, spleet 8 - 14 m.M. diep, bladoppervlak glad, onbehaard, effen bleek blauwachtiggroen, ongestippeld.

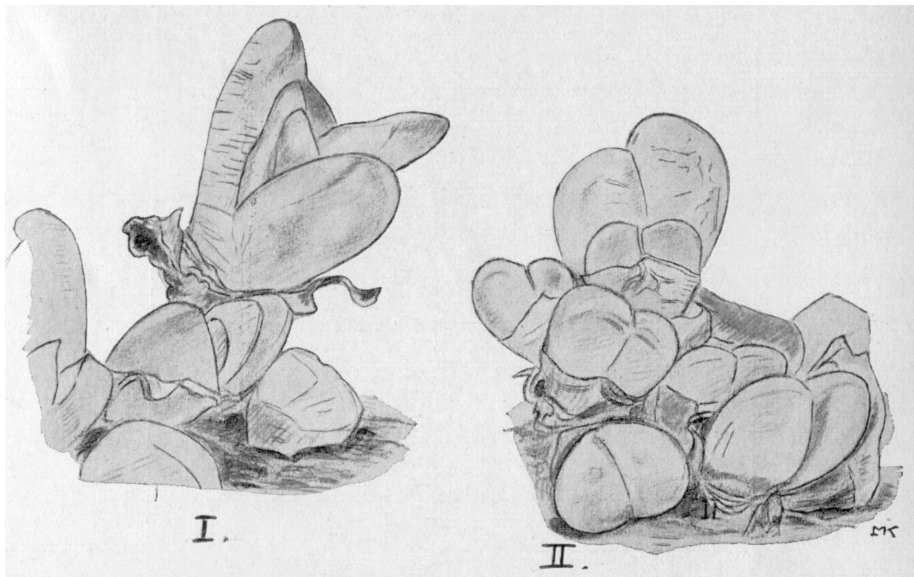
Bloem en vrucht niet bekend.

Zuid-Afrika: vindplaats en verzamelaar onbekend.

R. dubia lijkt heel veel op de voorgaande soort, wijkt er in hoofdzaak vanaf doordat ze veel kleiner is en door de meer groene kleur der bladeren. Voorts zijn bij eerstgenoemde plant de corpuscula langer in verhouding tot de breedte en dikte dan bij *R. Heathii* het geval is en zijn ze van een weliger groei.

Indertijd werd door Brown deze soort abusievelijk geïdentificeerd met *M. fissum* Haw., welke echter absoluut verschillend bleek te zijn, in geslachts- zoowel als soortkenmerken.

Fig. 51 laat een plant zien in bezit van Dr. I. B. Pole Evans, door hem van N. E. Brown ontvangen in December 1918. De meer uitgerekte vorm valt dadelijk op.

I. *Gibbaeum gibbosum* N. E. Br.
Nat. grootte.

Fig. 52

II. *Rimaria dubia* N. E. Br.
Kew, 1926.

Verder is hierbij een tekening gereproduceerd naar een exemplaar uit de R. Bot. Gardens, Kew (fig. 52II). Deze plant is af-

komstig van de verzameling Elisha (ontvangen in Kew in 1921, n°. 68).

De drie scherpe photo's, die bij dit artikel afgedrukt zijn, werden mij welwillend ter beschikking gesteld door Dr. I. B. Pole Evans, Pretoria.

(Wordt vervolgd).

M. KARSTEN.

HOE HEET DIE CACTUS?

2.

Tot de onderfamilie der Peireskioideae behooren bebladerde struik- of boomachtige vormen. Sommige ervan onderscheiden zich slechts weinig van normale planten en we mogen aannemen, dat ze wat hun afstamming betreft tot de oudste typen van cactussen behooren, die nog slechts weinig in de richting der succulentie zijn voortgeschreden.

De voor de cactusfamilie zoo karakteristieke doornen zijn reeds aanwezig, doch ontbreken op een enkele uitzondering (*P. Conzattii*) bij de zaailingen.

Tot deze onderfamilie behooren slechts twee geslachten.

Stammen houtig; normale bladeren: *Peireskia*.

Stammen vleezig, geleed; bladeren klein, cilindrisch: *Maihuenia*.

Peireskia bezit groote kortgesteelde bladeren, die in den rusttijd afvallen, daarenboven flink ontwikkelde viltige dorenkussens en vooral op lateren leeftijd krachtige doornen. 2 groepen: *Eupeireskia* en *Rhodocactus*. De oudste groep hiervan is ongetwijfeld die der *Eupeireskia*, waarvan de zaadknoppen liggen in den verbreedden voet der stijl.

Stengels klimmend: *P. aculeata* Mill.

Stengels niet klimmend: *P. sacharosa* Gris.

1. *P. aculeata* heeft witte bloemen, 1 - 3 hakig gekromde dorens in de areolen, terwijl op lateren leeftijd de stammen bezet zijn met tamelijk lange rechte zwarte doornen. Alleen in groote kassen komen deze planten tot behoorlijke ontwikkeling. Intusschen zijn er een tweetal variëteiten, die men ook wel in kleinere verzamelingen aantreft, namelijk: *P. rubescens* Pfeiff, meer bekend onder den naam *P. Godseffiana* Hort., met goudgele, aan de onderzijde fraai roodgekleurde bladeren, en *P. undulata* Lem. met smallere, gegolfde bladeren.

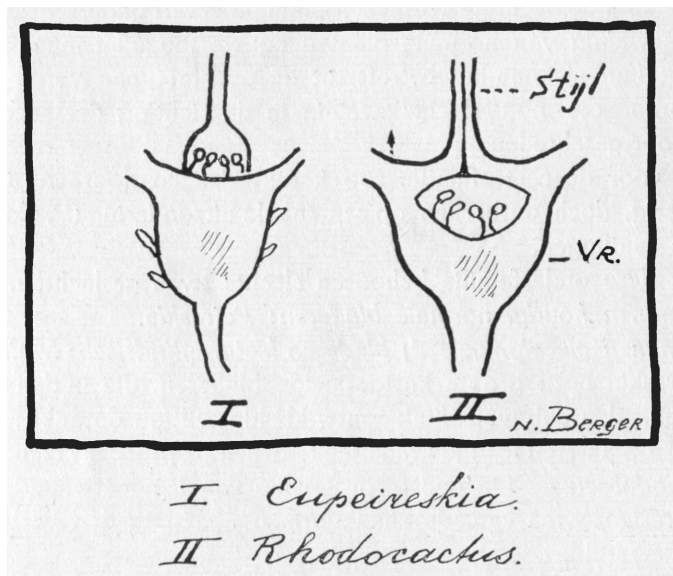
2. *P. sacharosa* Gris = *P. amapola* Web. klimt niet, heeft meer dorens en rose roode bloemen. Dit is een tamelijk harde soort, die in Zuid-Europa buiten kan groeien.

De groep: *Rhodocactus* heeft de zaadknoppen in het vruchtbeginsel. De voornaamste soorten zijn met behulp van de volgende tabel aan de bladeren gemakkelijk te kennen:

1. Bladeren bijna rond 1 - 2½ c.M. lang: *P. Conzattii* Br en R.
2. Bladeren eivormig, 4 - 8 c.M. lang: *P. autumnalis* Rose.
3. Bladeren langwerpig I *P. bleo* D.C.

II *P. grandifolia* Haw.

Van deze twee soorten is *P. bleo* in alle opzichten de grootste. Ze bezit bladeren, die tot 20 c.M. lang kunnen worden, die een

duidelijken steel hebben van enkele centimeters, terwijl die van *P. grandifolia* in tegenstelling met hun naam slechts 8 - 15 c. M. lang worden en ook korter van steel zijn. De bloemen van *P. bleo* zijn wel twee maal zoo groot als die van *P. grandifolia*.

P. grandifolia wordt veel gebruikt voor entstammen, doch op zich zelf is het ook een dankbare soort, die in een warme kas gemakkelijk in bloei komt, reeds als betrekkelijk jonge plant.

Wie eenmaal *Peireskia*'s bezit, kan ze gemakkelijk vermeerderen door ze in het voorjaar in stukken te snijden van minstens 1 d.M. en deze stukken in grofzandige bladaarde tot wortelen te brengen.

Kan men ze „een warmen voet” geven, zooals onze tuinders dat noemen, dan is aanslaan verzekerd.

P. Godseffiana komt vanwege haar fraaie blad meer en meer zwang voor het helpen opvullen van bloemstukken. Naar onze meening is dit een soort, die in geen enkele verzameling mag ontbreken.

Maihuenia.

Het geslacht *Maihuenia* heeft eenige gelijkenis met *Opuntia*, doch de zaden zijn dunschalig en de weerhaakdoortjes (glochiden) ontbreken.

Hun woongebied is beperkt tot het bergland van Zuid-Chili en Patagonie. De naam is afgeleid van de inheemsche naam *Maihuen*. Het wonderlijke van deze cactussen is, dat ze in den winter geheel onder de sneeuw zitten en ze deze bedekking uitstekend verdragen. De naam *Yerba del guanaco*, wat we zouden kunnen vertalen met *Lamagras* wijst erop, dat hun stevige beadorning voor de lama's geen beletsel is om ze op te peuzelen. Die zullen in een dergelijk schraal bergland ook wel niet verwend zijn, wat hun voedsel betreft. Slechts zelden worden *Maihuenia*'s geïmporteerd, zoodat we ons sterk maken, dat niet veel leden ze in hun verzameling hebben. Van de 5 soorten is *M. patagonica* Speg. nog het best bekend.

J. M. VAN DEN HOUTEN.

OP DEN UITKIJK.

Journal of the Cactus and Succulent Society of America.

Vol. 1, nos. 1 - 6 (1929).

Over den inhoud van het in Juli 11. verschenen eerste nummer van dit nieuwe maandschrift op Succulentengebied heeft onze Redacteur reeds e.e.a. medegedeeld in het Oct. n^o. van den 11den j.g. van *Succ.* Voegen we daar nog aan toe, dat in het artikel van G. E. Barrett over *Lophocereus Schottii* een door den auteur ondernomen autotocht, dwars door een gedeelte van Arizona en het Mexicaansche grensgebied naar de groeiplaatsen van genoemde cactussoort, beschreven wordt. De Heer Barrett beschrijft in zijn typisch Amerikaansch-engelsch op enthousiaste wijze de plantengroei van het woestijngebied, dat hij doortrok. Het is daar een cactusgebied par excellence! Een drietal photo's

waarvan we wel het merkwaardigst vinden die eener enorme *Carnegia gigantea* op wier kruin een zwarte kater zijn toevlucht had genomen uit angst voor een hond, versieren den tekst. Een waarlijk belangwekkend artikel en in het bijzonder voor ons Europeanen! -

Het **Augustus-nº.** begint met een hoofdartikel door den Voorzitter, Dr. A. W. Houghton, over het geslacht *Pereskia* (met 2 afb.). Belangrijk is ook de bijdrage van James West over Lithops (*Stonefaces*) met photo's van *L. Vallis Mariae* Dtr. (zaailingen) en *L. bella* N. E. Br. Verder bevat dit nº. een beschrijving van een Californischen cactustuin van de hand van Dr. Grace P. Nickerson waarbij een kiek, die elken rechtgeaarden cactusliefhebber zal doen watertanden, en nog eenige kleinere artikelen en mededeelingen, o.a. over een te houden cactustentoonstelling.

Het **September-nº.** opent met een hoofdartikel van den ornitholoog Prof. Wright M. Pierce over vogels, die op Cactussen nestelen, geïllustreerd met een paar photo's van den Cactuswren, die zeer zeker niet voor Burdet's vogelopnamen onderdoen. Aan dit aardige artikel ontleenen we het volgende. De zoog. Cactuswren, *Heleodytes brunneicapillus couesi*, een fraai gestreept en gevlekt vogeltje behoorend tot de winterkoningfamilie, nestelt bij voorkeur op *Opuntia parrayi*, de „cholla” en *O. whipplei*, de een een bewoonster van de Arizona-woestijn, de ander van berghellingen aan de W. kust. Het nest van den „Cactuskoning” is van een degelijken bouw, een stevige cylinder van gras en bladeren en stengels van allerlei onkruiden, ongeveer een Eng. voet lang en 6 - 10 duim in doorsnede, met nauwe tunnelvormige ingang. Het is van binnen zacht gevoerd met veeren, konijnenhaar, enz. - In deze aflevering vinden we voorts een nieuw artikel over *Mesembr.* van James West, getiteld „Silver skin” (= *Argyroderma!*) met keurige photo van *A. testicularis*, een bijdrage van Dr. Houghton van het gen. *Pereskia* (m. afb.), verder een beschrijving van de hand van Dr. Nickerson van Colorado's Cactus- and Succulentgardens, met twee plaatjes, die bewijzen wat met oordeelkundige beplanting te bereiken valt. Werkelijk serieus en heel ongewoon is wat G. A. Frick ons in ditzelfde nº. over *Euphorbia* weet te vertellen. Het sap van een in Arizona inheemsche Wolfsmelksoort, door de Mexicanen „Yorba de Vibora” (= Slangenkruid) genaamd, zou een tegengif zijn tegen

slangenbeet. De Heer Frick heeft eens meegemaakt, dat een oude Apache Indiaan zich opzettelijk voor 25 dollarcenten liet bijten door een ratelslang, de versche wond met een papje van de fijn gewreven *Euphorbia* bedekte en daarop kalm wegwandelde, oogenschijnlijk zonder nadeelige gevolgen van de beet van die zeer giftige slang ! De schrijver vraagt zich echter af of we hier niet met een „truck” te doen hebben. Een mooi portret van de Red Diamond Ratelslang is bij dit merkwaardige verhaal afgedrukt,

Gaan we nu over tot het **October-nº.** Als hoofdartikel een bijdrage van William Bristol over *Yucca*'s met een paar afbeeldingen (van bloeiende exempl. en van een slangvormig verdraaide bloemstengel). Vervolgens een verhandeling van Dr. Houghton over het gen. *Pterocactus* Schum. met photo van *P. tuberosus*, eigenaardig door den sterk gezwollen knolvormigen wortel. Aan *Peniocereus Greggii* (= *Cereus Greggii* Eng.) heeft Matt. O. Benscoe een artikel gewijd, geïllustreerd met een prachtige photo. Verder bespreekt Dr. Nickerson weer een paar cactustuinen. Een groot gedeelte van dit nº. wordt voorts ingenomen door een verslag en lijst der prijswinnaars der eerste jaarlijksche cactustentoonstelling.

Van den inhoud van het **November-nº.** noemen we in de eerste plaats het hoofdartikel door William Hertrich, gewijd aan *Cephalocereus senilis* Pfeiff. met photo van een meer dan 20 jaar oud, 13 voet hoog exemplaar met pseudocephalium waaruit zich een groote, witte bloem ontwikkeld heeft. Voor zoover bekend is dit de eenige plant van deze species, die tot op heden in de Vereenigde Staten gebloeid heeft. Ze is in bezit van den Botanische Garden te San Marino (Calif.) - Mr. West schrijft in dit nº. over een paar *Asclepiadaceae*, met photo's van *Heurnia penzigii* N. E. Br. en *Echidnopsis cereiformis* Hook. fil.

Van Dr. Houghton bevat deze afl. een artikel over het gen. *Nopalea* Salm Dyck waarbij afgedrukt een 3-tal kleine afbeeldingen. Noemen we nog uit den zeer gevarieerden inhoud van dit nº. de bijdragen over *Astrophytum myriostigma* van Helen Mc. Cabe met zeer fraaie photo van een bloeiend exempl. en over *Euphorbia*'s (speciaal de cultuur hiervan) van de hand van Redacteur Frick.

In het **December-nº.** is een hoofdartikel gewijd aan de *Aloë* (door Eric Walther). Deze arbeid loopt parallel met A. Berger's monographie van dit genus (1908). Hierop volgt een nieuwe

bijdrage over Euphorbia van G. Frick met zeer opmerkelijke afbeelding van een vrouwelijk exemplaar in bloei. - Tot slot willen we nog memoreeren de in dit laatste n^o. gepubliceerde verhandeling over de chromosomen van Aloë macracantha door Prof. Dr. Donald A. Johansen van de Stanford-University.

Voor den geneticus is deze publicatie zeer zeker van belang.

Vermelden we nog, dat de abonnementsprijs van dit uitstekend geredigeerde blad voor het buitenland \$ 2.50 per jaar bedraagt (het lidmaatschap der Soc. is hier niet bij inbegrepen). Business-manager is G. A. Frick, 1800, Marengo Street, Los Angeles, Calif. (U. S. A.)

M. K.

GROOTE BLOEMENTENTOONSTELLING ROTTERDAM.

Het bestuur der afdeeling Rotterdam en Omstreken van de Kon. Ned. Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde heeft besloten tot het houden van een Groote Voorjaarsbloemententoonstelling, welke van 25 April tot en met 4 Mei a.s. zal gehouden worden in Hal B. van het voormalig Nenyto-terrein.

Hieraan zal een speciale succulenten-afdeeling worden toegevoegd, zoo mogelijk uitgeplant in een Mexicaansch landschap.

Wij maken onze leden gaarne op deze tentoonstelling opmerkzaam, daar zij een uitmuntende gelegenheid biedt om nu ook eens aan Rotterdam te toonen, hoe het met de succulentenliefhebberij staat.

De expositieruimte wordt, ook aan heeren handelaars, gratis verstrekt, terwijl tevens materiaal voor de opstelling beschikbaar is.

Nadere inlichtingen bij den secretaris der Propaganda-commissie: J. M. van den Houten, Mathenesserlaan 364, Rotterdam.

BAND VOOR JAARGANG 1929.

Nu de jaargang 1929 compleet is, behalve de inhoudsopgaaf, die U in den loop der maand Februari zal worden toegezonden, heeft de uitgever gemeend ook thans weer een passend bandje beschikbaar te moeten stellen. Het is geheel gelijk aan den band voor jaargang 1928, grijs linnen met vergulde letters met zwarte omlijsting. Op den ronden rug staat met vergulde letters

SUCCULENTA 1929.

Men zende de maandbladen franco aan den uitgever (Firma J. van Druten, Utrecht, Voorstraat 90) waarna men ze franco ingebonden terugontvangt voor den prijs van f 1.- (te storten op postrekening 46826).

VOLKSUNIVERSITEIT TE 's-GRAVENHAGE.

De Heer J. J. Verbeek Wolthuys zal op 7, 14 en 21 Maart a.s. voor de te 's-Gravenhage een leergang geven van drie lessen, handelende over Cactussen en andere Succulenten.

De lessen zijn als volgt ingedeeld:

1. De Cactussen. Systematiek: aanpassingsplanten: van bladplant tot onbebladerde zuil.
2. De andere Succulenten, Mimicry en vensterplanten; schier onbeperkte mogelijkheden.
3. Cultuur van de cactussen en andere succulente planten. De succulenten als schoonheidsobjecten.

Door middel van lichtbeelden zal het gesprokene verduidelijkt worden.

Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen aan het secretariaat van de Volksuniversiteit, Laan van Meerdervoort 49.

VOLKSUNIVERSITEIT TE ROTTERDAM.

Cursus A 27.

Cactussen en vetplanten, hun verscheidenheid, levenswijze en verzorging door J. M. van den Houten, Leeraar N. B. S. te Rotterdam.

Met lichtbeelden en demonstratiemateriaal.

Leergang van 6 voordrachten. Elken Maandagavond om 8 uur. Aanvang 3 Februari 1930, Handels-Hoogeschool, Pieter de Hooghweg

Leden uit Rotterdam en omgeving, meldt U voor dezen cursus aan. Secretariaat V. U., Leuvehaven 74, Tel. 5220

UIT DE AFDEELINGEN.

Kring 's-Gravenhage en Omstreken.

De eerstvolgende vergadering, waarvan de datum later zal worden bekend gemaakt, zal plaats vinden in Maart.

De Heer Bommeljé zal een voordracht houden over het zaaien van cactussen.

Op de vergadering van 11 Jan. is besloten, dat zoo nu en dan op de kringbijeenkomsten een plant gratis onder de aanwezige kringleden zal worden verloot. Een bedrag van f 30.- is hiervoor uitgetrokken.

J. J. E. VAN DEN THOORN, Secretaresse.

FOTO'S.

Wie onzer leden kan mij helpen aan goedgelijkende foto's van Peireskia bleo en Cereus peruvianus? Het behoeven geen opnamen van bloeiende planten te zijn, als het karakter der plant maar goed tot uiting komt. Ik ben bereid hiervoor cactussen van Curaçao in ruil te zenden.

Adres: C. P. Amelunxen, Curaçao (Ned. West Indië).

RECTIFICATIE.

In de bespreking van „Cactussen” door J. M. van den Houten (Zie Op den Uitkijk, Januari-nummer) is vermeld, dat het derde duizendtal is verschenen. Dit lijkt onjuist te zijn, de derde druk omvat het 7^e tot 9^e duizendtal. Er zijn dus nog zesduizend liefhebbers die geen lid zijn van onze vereeniging!

Rotterdam.

A. W. BOON.

RUILRUBRIEK.

Ceropegia Woodii, *Mam. gracilis*, *Echinopsis Multiplex*, *Zuccariniana*, *Echinocactus minusculus*. Bloeibare planten. Voor goede gezonde bewortelde stekken van *Mam. Centricirra* en *Mam. Bocasana*, *Echinocactus Ottonis* of andere soorten. Ruillijst wordt gaarne ingewacht door Joh. Verton Lz., „Flora”, Haamstede.

MUTATIES LEDENLIJST.

ADRESWIJZIGINGEN.

- Ir. H. Steenbergen, v/h Arnhem, Apeldoornscheweg 184, thans Breda, Koninginne-straat 41.
 Mej. J. E. Braat, v/h. Rotterdam, Bureau Kinderpolitie, Achterklooster 40, thans Haarlem, Coornhertstraat 9.
 I. Maigret Sr., Utrecht, v/h. Da Costakade 40, thans Oosterkade 2.
 D. de Gans, Tuinbaas, v/h. 's-Gravenhage, Witte de Withstraat 28, thans Wassenaar, Pauwlaan 4.
 Mevr. A. C. F. Kruijff, Dames Visser, v/h. Haarlem, Koninginneweg 61a, thans Zwolle, Walstraat 12.

Buitenland.

- Ir. W. van der Lee, v/h. Suikerfabr. Soekoredjo, Bangil (O. Java), thans Suikerfabr. Poerwodadi, Halte Barat O/L., M. Java (N. O. I.)

NIEUWE LEDEN.

- Dr. H. F. Grondijs, Almelo, Wierdensche weg 74.
 N. Govers Dz., Alkmaar, Friesche brug.
 H. C. Hemker, Amsterdam C., Elandsgracht 83 beletage.
 F. W. van Voorst, Amsterdam C., Tuinstraat 172¹.
 W. van Dijk, Hoofddijk 40a, de Bilt (U).
 Mevr. J. R. Kellenbach, Bussum, Rostocklaan 5 A.
 P. Janssens Smulders, Steenfabrikant, Druten.
 W. van der Sommeren, Eindhoven, Hulstlaan 54.
 J. L. Kautz, 's-Gravenhage, Hildebrandstraat 192.
 M. J. Klawer, 's-Gravenhage, Akeleistraat 68.
 Mevr. Dr. van Mansvelt-Suringar, 's-Gravenhage, Prins Mauritslaan 25.
 A. H. Mouw, 's-Gravenhage, Roelofsstraat 5.
 P. Monster, Hekelingen (Z. H.), Kantoorboek- en Papierhandel.
 H. Molle Gz., Bloemkweker, Hillegersberg, Strekkade 48.
 Mevr. L. Draijer-Helle, Hilversum, Boomborglaan 13.
 J. Hageraats, Hilversum, Taludweg 91.
 J. van Baaien, Hoek v. Holland, 's-Gravezandscheweg 115.
 Mej. Henny Bloem, Nijmegen, Batavierenweg 49.
 A. Smit, Oldenzaal, Zuivelweg 1.
 P. Emmelot, Cactuskweker, Utrecht, Minstraat 5.
 Mevr. Keyzer-van Enst, Utrecht, Admiraal v Gentstraat 63b.
 J. A. Woudstra, Wormerveer, Ampèrestraat 12.
 J. L. Casteleijn, Zwolle, Klimopstraat 20.